

Bestemmelsen sikrer, at egenkapitalen i tilfælde af opløsning ikke udloddes til medlemmerne. Bestemmelsen forhindrer ikke, at foreningen omdannes til en fond.

Til § 223

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende realkreditlov.

Stk. 1 tilsigter, at fondsreserven ikke skal kunne anvendes til udbyttebetaling, ligesom der ikke kan udbyttebetales samtidig med, at den bundne fondsreserve anvendes til dækning af underskud. Fondsreserven kan kun anvendes til dækning af underskud, hvis reserverne ikke slår til.

Stk. 2 sikrer, at vilkårene for fondsreserven ikke kan omgås ved sammensmeltning af realkreditinstitutter.

Stk. 3 skal sikre, at de bindinger, der er lagt på anvendelsen af den bundne fondsreserve, også vil være gældende efter instituttets eventuelle opløsning. Af bestemmelsens 2. pkt. fremgår det, at den bundne fondsreserve skal fyldestgøres inden aktionærerne ved en eventuel opløsning.

Til § 224

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende realkreditlov.

Fondsreserven opskrives med en henlæggelse på 10 pct. af den del af aktieselskabets overskud, der ikke medgår til dækning af underskud fra tidligere år. På sigt må det forventes, at fondsreserven udgør en stadig mindre del af aktieselskabets samlede reserver, da der samtidig er indsat en overgrænse for den årlige opskrivning, der ikke må overstige en forrentning svarende til den af skatteministeren fastsatte mindsterente efter skat.

Til § 225

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed. Dog videreføres den hidtidige regel om fusion mellem et selskab, der driver accessorisk virksomhed og et forsikringsselskab ikke, som led i harmoniseringen med lovgivningen for de øvrige finansielle virksomheder.

Efter *stk. 1* finder forslagens §§ 226-231 anvendelse, når et forsikringsselskab uden likvidation opløses ved overdragelse af et selskabs aktiver og passiver som helhed til et andet forsikringsselskab, og når to eller flere forsikringsselskaber sammensmeltes til et nyt forsikringsselskab. Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 134, stk. 1, og definerer to former for

fusion, nemlig fusion ved overtagelse og den egentlige fusion ved stiftelse af et nyt selskab.

Af *stk. 1, 2. pkt.*, fremgår det, at 1. pkt. også gælder, når den fortsættende virksomhed er en udenlandsk virksomhed. Hermed fastslås det, at tilladelse også kræves uanset, at det fortsættende selskab ikke er hjemmehørende i Danmark.

Overholdelse af bestemmelsen er en gyldighedsbetingelse for, at Finanstilsynet kan afgive de erklæringer og tilladelser, der omhandles i forslagets § 229, stk. 2, og for at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan registrere fusionen, jf. forslagets § 230 og aktieselskabslovens § 134 i.

Finanstilsynet skal ikke godkende fusioner m.v., men alene den dertil knyttede bestandsoverdragelse. Fusionen kan dog ikke opnå gyldighed, uden Finanstilsynets erklæringer i medfør af § 229.

Bestemmelsen gælder for alle forsikringsselskaber, dvs. både aktieselskaber, gensidige selskaber og tværgående pensionskasser. Ved fusion af aktieselskaber finder reglerne i aktieselskabsloven tillige anvendelse, medmindre andet udtrykkeligt fremgår af loven. For selskaber, der ikke er aktieselskaber, finder aktieselskabslovens regler tillige anvendelse, når dette er hjemlet i loven.

For gensidige forsikringsselskaber findes en særregel i forslagets § 228, hvoraf følger, at aktieselskabslovens § 134 e, stk. 2 og 3, ikke finder anvendelse.

På grund af forsikringsdirektivernes krav om tilsyn ved bestandsoverdragelse kan aktieselskabslovens § 134 j og § 134 k kun finde anvendelse, når § 229 overholdes.

Som en følge af § 19 kan et livsforsikringsselskab ikke fusionere med et skadesforsikringsselskab eller omvendt, med mindre skadesforsikringsselskabet alene har koncession til at drive sygdoms- og ulykkesforsikring i medfør af klasse 1 og 2.

Efter *stk. 2* finder bestemmelserne om fusion i §§ 221-226 med de nødvendige tilpasninger, tilsvarende anvendelse, når der i et forsikringsselskab træffes beslutning om fusion. De i bestemmelsen anførte nødvendige tilpasninger er dem der følger af, at der ikke er tale om sammenlægning som ved fusion, men om opdeling.

Spaltningsbegrebet skal forstås i overensstemmelse med aktieselskabslovens § 136.

Det følger af bestemmelsen, at også gensidige selskaber kan spaltes efter reglerne i §§ 221-226.

Ved spaltning opstår to selskaber. Det følger af § 19 og § 26 samt §§ 232 og 234, sammenholdt med aktieselskabslovens spaltningsbegreb, at modtageren af »aktiver og gæld« skal have tilladelse til at drive den